

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl předsedou senátu JUDr. Jaroslavem Hubáčkem v právní věci žalobkyně: **ABD INVEST s.r.o.**, se sídlem Sportovní 103, Rosice, zastoupena JUDr. Hanou Klusáčkovou, advokátkou se sídlem Údolní 11, Brno, proti žalovanému: **Magistrát města Hradec Králové**, se sídlem Československé armády 408, Hradec Králové, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 9. 4. 2013, č. j. 30 A 105/2012 – 36, o opravě jiné zjevné nesprávnosti ve výroku rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2013, sp. zn. 7 Ans 2/2013,

t a k t o :

Ve výroku IV. zkráceného písemného znění rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2013, č. j. 7 Ans 2/2013 – 22, a ve výroku IV. rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2013, č. j. 7 Ans 2/2013 – 24, **s e částka 5.000 Kč o p r a v u j e** na částku 2.000 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyšší správní soud rozhodl uvedeným rozsudkem tak, že I. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 9. 4. 2013, č. j. 30 A 105/2012 – 36, se zrušuje, II. žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, se odmítá, III. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení a že IV. žalobkyni se vrací z účtu Nejvyššího správního soudu zaplacený soudní poplatek ve výši 5.000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Podle ust. § 54 odst. 4 s. ř. s. předseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku, vydá o tom opravné usnesení a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci.

V tomto případě byla v důsledku „jiné zjevné nesprávnosti“ uvedena ve výroku IV. rozsudku Nejvyššího správního soudu nesprávná částka 5.000 Kč namísto správné částky 2.000 Kč, která má být vrácena žalobkyni z účtu Nejvyššího správního soudu jako zaplacený soudní poplatek z titulu odmítnuté žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

V této věci jde o posouzení právní otázky, zda pod pojem „jiné zjevné nesprávnosti“ lze podřadit i případ, kdy soud ve výroku o vrácení soudního poplatku rozhodl tak, jak je shora uvedeno, a zda tedy výrok rozsudku v části týkající se vrácení soudního poplatku žalobkyni lze změnit opravným usnesením.

Pro výklad pojmu „jiné zjevné nesprávnosti“ v ust. § 54 odst. 4 s. ř. s. se lze přitom obrátit i k judikatuře vztahující se k ust. § 164 o. s. ř., podle něhož předseda senátu opraví v rozsudku kdykoliv i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti.

Podle rozhodnutí Nejvyššího soudu, které bylo uveřejněno pod R 37/1969, opravit rozsudek podle § 164 o. s. ř. je možné jen v případech, že jde o chyby v psaní a počtech a dále o takové chyby, které jsou jako zřejmé nesprávnosti podobného původu jako chyby v psaní a počtech, tj. k nimž došlo jen zjevným a okamžitým selháním v duševní či mechanické činnosti osoby, za jejíž účasti došlo k vyhlášení nebo vyhotovení rozsudku, a které jsou každému zřejmé; zřejmost takové nesprávnosti vyplývá zejména z porovnání výroku rozsudku s jeho odůvodněním, případně i z jiných souvislostí.

Nejvyšší správní soud, resp. předseda senátu tohoto soudu má za to, že ve světle judikátu R 37/1969, který je použitelný i v soudním řízení správním, je možno provést uvedenou opravu ve výroku IV. již citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu.

Tento výrok je odůvodněn ust. § 10 odst. 3 poslední věty zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění účinném od 1. 9. 2011, podle něhož, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Jediným návrhem na zahájení řízení, který byl odmítnut rozsudkem Nejvyššího správního soudu, byla žaloba na ochranu nečinnosti správního orgánu. Soudní poplatek za podání žaloby činí podle položky 18 bodu 2 písm. d) Sazebníku soudních poplatků 2.000 Kč a právě tato částka má být v důsledku odmítnutí vrácena stěžovateli jako žalobkyni, protože se jednání v uvedené věci nekonalo (§ 10 odst. 3 poslední věty zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění účinném od 1. 9. 2011). Přesto však tato částka, která je správná, není uvedena ve výroku IV. rozsudku Nejvyššího správního soudu. Kasační stížnost, která je zpoplatněna částkou 5.000 Kč (položka 19 Sazebníku soudních poplatků), nebyla návrhem na zahájení řízení, který by byl odmítnut. Naopak, jako mimořádný opravný prostředek byla kasační stížnost věcně posouzena a Nejvyšší správní soud o ní rozhodl předmětným rozsudkem. V tomto případě stěžovatelce jako žalobkyni nemohla být částka 5.000 Kč vrácena. Přes uvedené skutečnosti je ale nesprávná částka 5.000 Kč uvedena ve výroku IV. rozsudku. Z uvedeného vyplývá, že osoba, za jejíž účasti došlo k vyhlášení a vyhotovení rozsudku, která po celou dobu pracovala s oběma soudními poplatky, zjevně selhala v duševní a mechanické činnosti při tvorbě rozsudku, konkrétně ve výroku IV., a nedopatřením zaměnila správnou částku 2.000 Kč za nesprávnou částku 5.000 Kč (zaměnila správnou číslici 2 za nesprávnou číslici 5). Tak se stalo, že výrok IV. rozsudku není v souladu s odůvodněním rozsudku, je nelogický, a nemá oporu ani v obsahu spisu ani v zákoně.

Z těchto důvodů bylo přistoupeno k opravě podle § 54 odst. 4 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. července 2013

JUDr. Jaroslav Hubáček
předseda senátu